בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ד בניסן תשס"ה (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ד בניסן**, **9** ימים, שהם שבוע **אחד** ו**שני** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **כ"ד בניסן**, **יוסף חיים ברנר נרצח** בידי ערבים בפרדס ביפו בשנת 1921.
יוסף חיים ברנר נולד בשנת 1881 באוקראינה הצפונית, בנעוריו שירת בצבא הרוסי הצארי, שבו לא הייתה זכות ליהודי לעלות אפילו לדרגת סמל, לאחר שירותו בצבא ברח לאירופה המערבית והשתקע בלונדון, שם ערך את הירחון "המעורר". בשנת 1909 עלה ארצה ועבד כפועל, בו בזמן עסק בכתיבה וערך את הירחון "האדמה" העוסק בחקלאות ובשאיפה לחלוציות. השפעתו הרבה של ברנר על הספרות ניכרת עד היום. הוא היה אחת הדמויות המרכזיות בעליה השנייה, והשפיע עליה הרבה באישיותו המוסרית הגדולה. בועידת היסוד של ההסתדרות שהתקיימה בחיפה בחנוכה תרפ"א, אחרי שהוא ננזף ע"י יו"ר יוסף שפרינצק שאמר לו: "אבקש את ברנר לא להפריע לאסיפה, החבר ברנר איננו ציר, ואין לו זכות לחוות דעה", הגיב ברנר: "אין לי רשות הדיבור - אך יש לי רשות הצעקה". כאמור, ברנר נרצח היום בפרעות הערבים שאירעו בשנת 1921.] http://brenner.1host.co.il/a01/a01.html[

תדהמתם ומחאתם של הערבים לנוכח החלטת ועידת סן רמו (להעניק לבריטניה את המנדאט על ארץ-ישראל בעקבות מלה"ע ה-I) ומחויבותו של שלטון המנדאט הבריטי ל"בית לאומי" ליהודים, באו בתוך זמן לא רב לידי ביטוי בצעדים אלימים. ב-1 במאי 1921, בעקבות התכתשויות בין פלגים יריבים בהפגנות פועלים יהודים בתל אביב, נפוצו בקרב ערביי יפו שמועות שווא על פגיעות של יהודים בערבים. המון ערבי בסיוע שוטרים ערבים חמושים החל תוקף והורג יהודים ביפו ובפאתי תל אביב ובוזז חנויות ובתים. ההתקפות של הערבים התפשטו למקומות נוספים בשפלה ובשרון, נמשכו ארבעה ימים ובמהלכן נהרגו קרוב ל- 50 יהודים ונפצעו יותר מ- 200. קרוב ל- 50 ערבים נהרגו מאש כוחות הצבא.
המאורעות האלו זעזעו את היישוב. שוב נחשפו חולשתו ותלותו הכמעט מוחלטת בכוחות המשטרה והצבא הבריטי לשם הגנתו. תגובתו של בן-צבי לאירועים האלו, שבמהלכם **נרצח גם ידידו הטוב הסופר יוסף חיים ברנר**, היתה קשה. זה חודשים התריע על הסכנה והשתתף, בתור חבר נשיאות הוועד הלאומי, בניהול המגעים עם הנציב העליון בדרישה להקים גדוד הגנה יהודי ולשלב את היהודים במשטרה. זעמו גבר משהחליט הרברט סמואל להיענות, זמנית, לתביעותיהם של הערבים להפסיק את העלייה, מתוך תקווה להביא להרגעת הרוחות. **ככל מנהיגי היישוב ראה בכך בן-צבי כניעה לטרור ולאלימות ומתן פרס לפורעים**. הוא החליט להתפטר מן "המועצה הארץ-ישראלית" במחאה על שורת האירועים ועל צעדיו של הנציב העליון. במכתב ההתפטרות ששיגר לסמואל תלה בן-צבי את הפרעות בחולשתו של הממשל ובוויתוריו התכופים לערבים, וציין שהשוטרים הערבים תמכו בפורעים וסייעו להם בפועל. "פעולות הממשלה לשם דיכוי הפרעות היו חלשות ובלתי מספיקות", כתב לנציב. התפטרותו התקבלה ברגשות מעורבים בקרב חבריו הן בוועד הלאומי והן ב"אחדות העבודה". היו שסברו שעל-אף הביקורת הקשה על מדיניות הממשל אסור לוותר על עמדת כוח חשובה שכזו, ועל בן-צבי ל"חרוק שיניים" ולהוסיף ולכהן בתור חבר המועצה. ואולם בן-צבי לא היה מוכן לחזור בו. הוא חשש שצעדו

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', כ"ד בניסן תשס"ה (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

של סמואל מסמל את תחילתו של שינוי מסוכן במדיניות הבריטית, שינוי שיביא בסופו של דבר לנסיגה ממילוי ההתחייבות להקמת "הבית הלאומי".
http://lib.cet.ac.il/Pages/item.asp?item=2039;1835